

Foundations of Halacha 12.7 - The Mitzvah of Challah - What is Considered Bread?

<p>1. <u>Parshat Shelach 15:18-20</u></p> <p>Speak to the Children of Israel and say to them: When you arrive in the land to which I bring you, it shall be when you eat from the bread of the Land, you shall set aside a portion for Hashem. As of the first of your kneading you shall set aside a loaf as a portion, like the portion of the threshing-floor, so shall you set it aside.</p>	<p><u>פרשת שלח פרק טו</u></p> <p>(יח) דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה: (יט) וְהָיָה בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה: (כ) רֵאשִׁית עֲרֹסֹתֵיכֶם חֲלָה תָרִימוּ תְרוּמָה כְּתְרוּמַת גֶּרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ:</p>
<p>2. <u>Rambam Hil. Bikkurim 6:2</u></p> <p>Only the Five Species of Grain (wheat, barley, oats, spelt and rye) are subject to Challah, as it is written, “when you eat from the bread of the Land” and only bread made from these [grains]. However, one who makes bread on <i>orez</i> {rice} and <i>dochan</i> {millet} with <i>Orez</i> or any similar type of legume, they are not subject to Challah at all.</p>	<p><u>רמב"ם הלכות ביכורים פרק ו הלכה ב</u></p> <p>אין חייבין בחלה אלא חמשה מיני תבואה בלבד והם החטין והשעורים והכוסמין ושבולת שועל והשיפון שנאמר באכלכם מלחם הארץ, ואין קרוי לחם אלא פת הנעשית מאלו אבל העושה פת אורז או דוחן וכיוצא בהן מן הקטניות אינן חייבין בחלה כלל.</p>
<p>3. <u>Gemara Menachot 70a</u></p> <p>Mishna. Wheat, barley, oats, spelt and rye - these are subject to Challah, and combine with one another.</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת מנחות דף ע עמוד א</u></p> <p>מתני'. החיטין, והשעורים, והכוסמין, והשיבולת שועל, והשיפון - הרי אלו חייבין בחלה, ומצטרפין זה עם זה</p>
<p>4. <u>Shulchan Aruch YD 324:2</u></p> <p>The five species of grain combine together, so that if the dough contains only five <i>revaim</i> made up of all five species, they combine [to obligate the taking of Challah]. This applies only when one mixed them as flour; however, if he kneaded each one individually, [each one] not containing the requisite amount, and then joins it [to a dough] of another species they combine only in the following order:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wheat combines only with Oats. • Oats combine with every grain. • Barley combines with all grains except for Wheat. • Rye combines with Barley and Oats only. • Spelt combines with Barley and Oats only. • According to <i>Rambam</i>, Oats, Rye and Spelt combine. <p>If one kneaded each species individually, and it contains the requisite amount [to be subject to Challah], and one wants to take from one species [to exempt] another species - We may not take off [from one to exempt another] except for its own species.</p> <p>For example,</p> <ul style="list-style-type: none"> • We may not take off from wheat for any other species, nor from any other species on [wheat]. • Oats and rye - we can take off one for the other. • Spelt and Barley - we can take off one for the other. 	<p><u>שולחן ערוך יורה דעה סימן שכד סעיף ב</u></p> <p>חמשת מיני תבואה מצטרפין, שאם אין בעיסה אלא חמשת רבעים מחמשתן, מצטרפין. ז' בד"א, ז' כשערבן קמח. אבל אם לש כל אחד לבדו, ואין בו כשיעור, ומדבקו למין אחר, אין מצטרפין אלא בזה הסדר: החטים אין מצטרפין אלא עם הכוסמין, ח] והכוסמין מצטרפין עם כל אחד ואחד. השיעורים מצטרפים עם הכל חוץ מעם החטים. ט] שיפון מצטרף עם שעורים וכוסמין, ולא עם שבולת שועל וחטים. שבולת שועל מצטרף עם שעורים וכוסמים, ולא עם חטים ושיפון. י] ולהרמב"ם, כוסמין ושבולת שועל ושיפון מצטרפים. ואם לש כל מין ומין לבדו, ויש בו כשיעור, ורוצה להפריש ממין זה על זה, אין מפרישין אלא על מינו. כיצד, אין מפרישין חטים על שום אחד מהם, ולא משום אחד מהם עליהם. ח וכוסמין ושיפון מפרישין מזה על זה, וכן שבולת שועל ושעורים מפרישים מזה על זה.</p>

<p>5. <u>Shulchan Aruch YD 324:9</u></p> <p>One who prepares dough from wheat and rice - if it has the taste of grain, it is subject to Challah, even though it consists mostly of rice; if not, it is exempt.</p>	<p>שולחן ערוך יורה דעה סימן שכד סעיף ט</p> <p>העושה עיסה מהחטים ומהאורז, יז אם יש בה טעם דגן, חייבת בחלה אע"פ שרובה אורז; ואם לאו, פטורה.</p>
<p>6. <u>Beit Yosef</u></p> <p>One who prepares dough from wheat and rice - if it has the taste of grain, it is subject to Challah - [The source is the Mishna Challah chap. 3. This that he wrote, "even though it consists mostly of rice", so we say in Zevachim 78a. The <i>Rashba</i> writes in his rulings regarding Challah: It is implied that they only said this [Halacha] regarding one who prepares dough from wheat and rice, for the [flavor] of the rice is turned after the wheat, but other species are not turned after the rice.</p>	<p>בית יוסף יורה דעה סימן שכד אות ט ד"ה העושה עיסה</p> <p>ט העושה עיסה מהאורז ומהדגן אם יש בה טעם דגן חייבת וכו'. משנה בפרק ג' דחלה (מ"ז): ומ"ש אף על גב דרובה אורז. הכי אמרינן בפרק כל הזבחים (זבחים עח.) וכתב הרשב"א בפסקי חלה שלו (סוף שער א) משמע שלא אמרו אלא עושה עיסה מאורז וחטים לפי שהאורז נגדר אחר החטין אבל שאר המינים אין נגדרים אחר החטים וכדאמר רב אילא בשם ריש לקיש ירושלמי בפרק קמא דחלה (ה"א):</p>
<p>7. <u>Shulchan Aruch YD 324:12</u></p> <p>יב. One who had mixed up bread from which Challah was taken with bread from which Challah was not taken - if he has flour, he should make a dough of five <i>revaim</i> and combine it with the rolls in a vessel, and take [Challah] from it for those loaves that got mixed up. If he wants to take Challah from [the batch of loaves] itself, he must take off a little from each loaf...</p> <p>יג. Dough which does not contain the requisite amount, and during its baking it blew up and grew until it appears as if it has the requisite amount, it is [nevertheless] exempt. (<i>The same applies if it blew up prior to being baked.</i>)</p> <p>יד. One may not prepare his dough to be less than the requisite amount in order to exempt it from the obligation of Challah.</p>	<p>שולחן ערוך יורה דעה סימן שכד : יב-יד</p> <p>יב. מי שנתערב לו פת שהפריש ממנו חלה עם פת שלא הופרש ממנו, יח] אם יש לו קמח יעשה עיסה מחמש רבעים ויצרפנה עם הככרות בכלי, ויפריש ממנה על אותם ככרות שנתערבו. יט] ואם רוצה להפריש מיניה וביה, צריך להפריש מעט מכל ככר וככר, ...</p> <p>יג. כב] עיסה שאין בה כשיעור, ובעת אפייתה תפחה וגדלה עד שנראה כאלו יש בה כשיעור, פטורה. (וה"ה אם תפחה קודם אפייה) (ב"י ותשובת הרא"ש כלל ב' ורשב"א סימן תס"א).</p> <p>יד. כה (ה) כג] אסור לעשות עיסתו פחות מכשיעור כדי להפקיע ממנו חיוב חלה.</p>